

عنوان مقاله:

پژوهشی درباره اشعار امام هادی(ع) در بزم متوکل

محل انتشار:

فصلنامه سخن تاریخ، دوره 11، شماره 26 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

علی اکبر ذاکری - عضو هیئت علمی پژوهشکده تاریخ و سیره اهل بیت(ع) (پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی).

خلاصه مقاله:

متوکل، یکی از سفاک ترین و جنایت کارترین خلفای بنی عباس بود. قبر امام حسین(ع) را ویران کرد. دوران خلافت وی، هم زمان با امامت امام هادی(ع) بود. به دستور وی، بارها به منزل امام یورش بردند. با اینکه منزل امام در سامرا تحت کنترل بود، به اتهام توطئه علیه دستگاه خلافت، به مجلس بزم متوکل برده شد؛ بدان امید که سعایت گران دستور قتل امام را از خلیفه بگیرند. امام به درخواست خلیفه اشعاری را خواند که مجلس را منقلب کرد. بساط عیش برچیده شد و امام با احترام مجلس را ترک کرد. در این مقاله، به بررسی گزارش ها و اقوال مختلف درباره اشعاری که امام در بزم خلیفه خوانده، پرداخته شده و سیر تاریخی آن را از زمان مسعودی تا قرون معاصر گزارش کرده که نشان می دهد انتساب اشعار به امام و قرائت آن در دربار متوکل، قابل انکار نیست. دیگر اقوال نیز مورد نقد و ارزیابی قرار گرفته است که با توجه به معاصر بودن برخی نویسندگان با متوکل، خلیفه مستبد عباسی، تلاش کرده اند اشعار را به گونه ای ارائه دهند که اشاره ای به جریان دربار متوکل نداشته باشد. انتساب آن اشعار به امام علی(ع)، منافاتی با قرائت آن توسط حضرت هادی(ع) ندارد.

کلمات کلیدی:

اشعار امام هادی(ع)، متوکل، مشروعیت، مبرد، نطفویه، دیوان امیرالمومنین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1490752>

